

Xin cho tôi được hỏi ?

Kính tặng Quý Tăng Ni ở Tu viện Bát Nhã với tất cả tấm lòng quý trọng và chia sẻ.

Xin đừng sợ, đừng nản lòng, hãy mang lòng từ bi tha thứ cho những người đã làm hại mình và bảo vệ chiếc áo thầy tu, vì nơi đó chứa hạt giống Bi-Trí_Dũng của Làng Mai truyền từ thời đức Phật cho đến nay, luôn luôn vì lợi ích cho con người.

Thế giới đang nhìn về Bát Nhã....

Nhật Tịch

**“thở vào tâm tĩnh lặng
thở ra miệng mỉm cười...” ***

**tôi chợt cảm thấy lòng vui vui
với câu thoại đầu đơn giản nhưng đầy sức sống
đã bao nhiêu thời gian qua
tôi vẫn thở trong chánh niệm
với nụ cười luôn nở chào đón mỗi ngày đẹp
bầu trời hôm nay trong xanh
có những ngọn gió thổi nhẹ nhàng qua đây
và cánh chim nhỏ tung tăng trên đầu ngọn cỏ
và con bướm lượn mình, khoe màu sắc áo
con đường này, theo lối dốc dài thoải thoải xuống
ngày nào tôi cũng vẫn bước, vẫn chậm rãi đi
từng bước một đôi theo làn hơi thở
hơi thở là tôi hay tôi là hơi thở
đã quen rồi nên không thể tách rời nhau
người tu sĩ đơn giản trong đời sống
lòng phỉ nhiêu những hạt giống từ bi**

**đất nước sau bao nhiêu năm binh lửa
đang trở mình để làm cuộc hồi sinh
có những giấc mơ mong được thành hình
cho con người Việt được sống an hoà, thịnh vượng
cho bao nhiêu cảnh đời bất khổ
nước mắt không còn rơi vì chinh chiến lâm than
lòng không nom nớp, mắt mở lo âu
đời đang sống mà tâm đi dần vào cõi chết
giờ đây, còn có trái tim, có tấm lòng
mong dân tộc mình sẽ đổi khác
vì hoà bình đã có
vì bom lửa đã tàn**

vì thân mẹ đã bớt đớn đau, không còn bị dày xéo
nhưng sao hận thù vẫn còn lan rộng đâu đây
lòng cách ngăn nhau dù chỉ là tiếng nói
người người vẫn khổ, lòng vẫn chôn niềm đau
cha ông ta ngày xưa, sau chinh chiến
bỏ hận thù, bỏ cách chia để sum họp muôn lòng
vì chúng ta cùng là người Việt
vì chúng ta cùng là người Việt..

**Những tăng ni trẻ chúng tôi
học đòi làm người thiện
sống cuộc đời áo, ăn, mặc thường tình
sống đơn giản để tâm hồn mở rộng
bỏ lại sau lưng những vui thú tục trần
quên cuộc sống hoang phí, đời tuổi trẻ đại khờ
tìm cửa Phật, học làm người tu sĩ
lời của Phật theo tâm Thầy truyền dạy
« đời người khổ, con hãy trau chuốt tâm hồn
lấy vô thường làm hạt giống từ bi
đem ba Pháp ấn làm hành trang đạ m bạc
hãy là bạn đồng hành của những người đau khổ
đem lời lành để giúp nhân sinh
đem trái tim để chữa lành tâm bệnh của người
đem trí tuệ giúp người qua mê lộ
đời cần chúng con, ai ai cũng mong chờ
ánh sáng tăng thân làm xoá tan bao khổ cảnh
hàn gấm vết thương lòng kẻ bất hạnh, lâm mê
hãy là người khất sĩ của tâm linh
đem giáo Pháp giúp người, báo ân đức Phật..**

nhưng, hôm nay, bầu trời triu nặng
vẫn có mây xanh, sao như lửa đổ về
vẫn có gió, nhưng đây cơn thịnh nộ
vẫn có chim muôn, nay thế bởi hận thù
vẫn có bướm, sao chớ đây lời thô tục
tôi vẫn biết anh là người Việt
tôi vẫn thấy chị nói tiếng Việt Nam
tôi chỉ muốn tu thôi, sao tôi không làm được?
bỏ tuổi trẻ để sống đời ích lợi
giúp người người biết quả rõ nhân,
tránh ác bỏ mê tâm, làm người lương thiện
anh có sức mạnh để bảo vệ người cô thế
tôi có từ bi che chở kẻ bần hàn
anh có vũ khí để giúp giữ an ninh cuộc sống
tôi có tấm lòng lành, dạy sống tốt để bình an
anh có bao người để giữ nước an dân
tôi đem trí tuệ dạy người làm lành lánh dữ
anh có danh vọng, có tiền tài, có uy dũng

tôi khác anh, chỉ sống đơn giản bình thường
từ ăn mặc ngủ để chần tâm không tán loạn
giúp con người, cuộc đời thoát khỏi khổ đau
là thầy tu, phải chẳng là tội lỗi
sống vì ích người, nào phải là trái sai
dạy nhân quả, đâu có điều làm ác
làm thầy tu, sao anh chị không cho ?

Thương chúng tôi, anh đem phân đổ vào chùa
sợ xài nước rửa tâm dơ bẩn, anh cắt nước
sợ ánh sáng soi đêm tối vô minh, anh cắt điện
sợ lời Kinh lành, anh hăm dọa đủ điều
sợ thân tôi không an, anh dùng đến gậy cây
để thử lòng thầy tu, anh mắng chửi chúng tôi
để dò lòng từ bi, anh gây điều ô nhục
để thử bước chân người khất sĩ,
anh xua đuổi, đánh đập chúng tôi
sợ làm thầy tu khổ cực, anh xé bỏ y áo chúng tôi

nhìn các anh thật tội nghiệp
vì bảo vệ dân nên vây bủa thầy tu
nhưng sao lòng tôi vẫn xúc động
mắt các anh nhiều sân hận,
tâm các anh đầy hận thù
bàn tay các anh cuồng si
lời các anh thô tục
thái độ các anh hung hăng
chúng tôi vẫn ngồi đây, im lặng, mím cười thương xót
gọi tên mẹ hiền đức Bồ tát Quán Âm
rải nước càn dương làm tâm anh mát mẻ
gọi tên Người vì thương tưởng các anh
chúng tôi vẫn thấy hạt giống từ bi còn đủ trong anh
tâm các anh vẫn hiểu thiện ác phải làm
nhưng vì chút miếng cơm manh áo
vì tiền tài, danh vọng, anh cú mặt làm ngơ
là thầy tu, tôi vẫn rải từ bi
vì các anh còn thương chỉ xua đuổi, đánh đập chúng tôi
chứ chưa nỡ lòng giết hại thân người tu sĩ

những câu tôi hỏi, xin được anh đáp lại
tôi không muốn thế giới nhìn anh như xa lạ
tôi không muốn lòng người chê trách các anh
nên câu hỏi, xin được anh đáp lại
trên đất nước Việt mình
là thầy tu thì không được, phải không anh ?

Trong những giờ phút xúc động
Ngày 04.10.2009

